

Městský soud v Praze
Spálená 6/2
120 00 Praha 2

Naše značka Praha
ZK Pha 215/2015 12. 7. 2016

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu

Žalobce: Jakub Michálek, nar. 6. 2. 1989, bytem Zenklova 841/193, Praha 8

zástupce: Mgr. Filip Hajný, advokát, ev. č. ČAK 14269, se sídlem Moskevská 532/60, 101 00 Praha 10 - Vršovice

Žalovaný: Magistrát hlavního města Prahy, Mariánské nám. 2. 110 00, Praha 1.

Přílohy:

1. Plná moc
2. Žádost žalobce ze dne 28. 10. 2015
3. Rozhodnutí Městské části Praha 10 ze dne 9. 11. 2015
4. Odvolání žalobce ze dne 24. 11. 2015
5. Zrušující rozhodnutí žalované ze dne 15. 12. 2015
6. Rozhodnutí Městské části Praha 10 ze dne 23. 12. 2015
7. Odvolání žalobce ze dne 4. 1. 2016
8. Zrušující rozhodnutí žalované ze dne 1. 2. 2016
9. Rozhodnutí Městské části Praha 10 ze dne 8. 2. 2016
10. Stížnost žalobce ze dne 19. 2. 2016
11. Zrušující rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2016
12. Rozhodnutí Městské části Praha 10 ze dne 12. 4. 2016
13. Odvolání žalobce ze dne 19. 4. 2016
14. Zrušující rozhodnutí žalované ze dne 12. 4. 2016
15. Rozhodnutí Městské části Praha 10 ze dne 30. 5. 2016

Předmět řízení a dosavadní průběh řízení

1. Dne 28. 10. 2015 podal žalobce žádost o informace městské části Praha 10 (dále jen „povinný subjekt“) podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

- (dále jen „InfZ“), ve které požadoval poskytnutí celkové výše finančních prostředků, které povinný subjekt poskytl osobám, které v uplynulých 3 letech zastávaly následující funkce: starosta, tajemník, vedoucí odboru Úřadu povinného subjektu. Žádal, aby byla informace rozepsána u každé z osob zvlášť, a aby u každé byly uvedeny základní osobní údaje uvedené v § 8b InfZ.
2. Dne 9. 11. 2015 vydal povinný subjekt rozhodnutí, v rámci něhož poskytl první třetinu žádaných informací, tedy výši finančních prostředků, které povinný subjekt poskytl starostovi. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že neuznává judikát rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 55/2012 jako obecné pravidlo, a provedl test proporcionality.
 3. Vzhledem k tomu, že obdobné informace neposkytl povinný subjekt o tajemníkovi úřadu, ani o vedoucím odboru Úřadu povinného subjektu, podal žalobce dne 24. 11. 2015 odvolání proti rozhodnutí o odepření informací.
 4. Dne 15. 12. 2015 žalovaná zrušila rozhodnutí povinného subjektu ze dne 9. 11. 2015 a nařídila nové vyřízení žádosti v zákonné lhůtě 15 dnů.
 5. Dne 17. 12. 2015 vydal povinný subjekt nové rozhodnutí, které žalobce obdržel dne 23. 12. 2015 a ve kterém opět odmítl informace poskytnout. Svě rozhodnutí odůvodnil stejným způsobem, jako tomu bylo v případě dřívějšího rozhodnutí z 9. 11. 2015.
 6. Dne 4. 1. 2016 podal žalobce proti rozhodnutí povinného subjektu odvolání, ve kterém zdůraznil, že je povinný subjekt vázán rozhodnutím nadřízeného správního orgánu a tedy pokud ten zruší toto rozhodnutí, nemůže povinný subjekt vydat nové rozhodnutí stejného obsahu, nebo se stejným odůvodněním.
 7. Dne 1. 2. 2016 zrušila žalovaná rozhodnutí povinného subjektu ze dne 17. 12. 2015.
 8. Dne 16. 2. 2016 obdržel žalobce rozhodnutí povinného subjektu ze dne 8. 2. 2016. Povinný subjekt poskytl druhou třetinu požadovaných informací, tedy rozepsané finanční prostředky, které poskytla tajemníkovi úřadu povinného subjektu. Neposkytla nicméně informace o tom, jaké odměny měl vedoucí odboru Úřadu povinného subjektu.
 9. Dne 19. 2. 2016 podal žalobce stížnost proti rozhodnutí povinného subjektu.
 10. Dne 21. 3. 2016 zrušila žalovaná rozhodnutí povinného subjektu ze dne 8. 2. 2016.
 11. Dne 12. 4. 2016 vydal povinný subjekt nové rozhodnutí, na základě něhož odmítl poskytnout požadované informace.
 12. Dne 19. 4. 2016 podal žalobce odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu.
 13. Dne 16. 5. 2016 žalovaná vydala rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž zrušila rozhodnutí povinného subjektu ze dne 12. 4. 2016.
 14. Dne 30. 5. 2016 vydal povinný subjekt nové rozhodnutí, na základě něhož odmítla poskytnout požadované informace.

Žalobní body

1. Žalobce má za to, že se ze strany povinného subjektu jedná o obstrukci, která má za cíl zabránit realizaci práva žadatele na informace. Povinný subjekt totiž neuvádí žádné nové důvody pro neposkytnutí požadované informace, přesněji její třetí části, kterou ve výše uvedených rozhodnutích z 9. 11. 2015 (č. j. P10-114048/2015), 17. 12. 2015 (č. j. P10-131695/2015), 8. 2. 2016 (č. j. P10-013922/2016), 12. 4. 2016 (č. j. P10-038944/2016)

- a 30. 5. 2016. (č. j. P10-055556/2016) Jednalo se o poskytnutí celkové výše finančních prostředků, které povinný subjekt poskytl vedoucímu odboru Úřadu povinného subjektu v posledních třech letech (tj. 2015, 2014 a 2013).
2. Žalobce si uvědomuje, že vzhledem k ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu nemohla žalovaná rozhodovat jinak, než že rozhodnutí povinného subjektu pouze zrušovala a věc vracela k novému rozhodnutí. Neobviňuje ji tedy, že se ze své vůle podílela na výše zmíněných obstrukcích - podílela se na nich jaksi z donucení, protože zákon ji nic jiného neumožňuje. Nicméně žalobce nemá jinou možnost, než podat žalobu proti napadenému rozhodnutí žalované.
 3. Zákon sice nenabízí řešení tzv. „administrativního ping-pongu“, ke kterému v tomto případě došlo, ale judikatura ano. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 28. 1. 2015, č. j. 6 As 113/2014-35, došel k závěru, že v případech administrativního ping-pongu lze soudně přezkoumat zrušovací rozhodnutí odvolacího orgánu. Jednalo se sice o případ, kdy se nadřízený správní orgán aktivně podílel na obstrukcích (protože povinným subjektem byla obchodní společnost, mohl nadřízený správní orgán informace sám poskytnout), nicméně žalobce má za to, že je tento krok možné uplatit i v tomto řízení. Pokud totiž soud rozhodne podle § 16 odst. 4 InfZ, může nařídit povinnému subjektu poskytnout požadované informace. Ačkoliv žalobce považuje za nešťastné, že žalovaná bude v případě prohraného sporu „pykat“ za nezákonný postup povinného subjektu, zákon mu neumožňuje žalovat povinný subjekt.

Návrh rozsudku

Z výše uvedených důvodů navrhuji, aby soud vydal následující rozsudek:

1. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 5. 2016 se zrušuje.
2. Rozhodnutí povinného subjektu ze dne 12. 4. 2016 se zrušuje a povinnému subjektu se nařizuje poskytnout požadované informace.
3. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

Žalobce souhlasí s tím, aby soud projednal věc bez nařízení jednání.

Jakub Michálek